

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010382
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8720010382.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Lucie Bašistovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.08.2022 v trestnej veci obž. R. R., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 24.11.2021, sp. zn. 6T/40/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovanej R. R. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom zo dňa 24.11.2021, sp. zn. 6T/40/2020 uznal obž. R. R. za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v dobe od 06.09.2018 do 27.10.2018 v meste J. vylákala od poškodeného E. P. pod rôznymi zámienkami, ktoré neboli v súlade so skutočným stavom veci, napr. na kúpu bytu, prerobenie bytu a nákup nábytku, postupne v rôznych sumách finančné hotovosti, a to dňa 06.09.2018 sumu 400,- € a 500,- €, dňa 08.09.2018 sumu 600,- €, dňa 13.09.2018 sumu 600,- €, dňa 15.09.2018 sumu 500,- €, dňa 01.10.2018 sumu 600,- € a dňa 27.10.2018 sumu 500,- €, ktoré poškodený vybral z bankomatu banky VÚB, a. s. na Ul. K. v J. za prítomnosti obžalovanej a tieto jej odovzdal, čím takto uviedla poškodeného do omylu a získané finančné prostriedky použila na iný účel, než tvrdila poškodenému a finančné prostriedky, napriek viacerým ústnym výzvam na ich vrátenie, nevrátila, čím mu spôsobila škodu v celkovej výške 3.700,- €.

Za to jej súd uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenému E. P. škodu vo výške 3.700,- eur.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podala odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.06.2022. Namietala, že súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia opomenul vysporiadať s jej obhajobou. Odôvodnenie rozsudku v poslednej časti obsahuje len sumár vykonaných dôkazov. V konaní bolo vypočutých celkovo 16 svedkov, z toho výpovede 9 svedkov sú procesne nepoužiteľné, nakoľko ide o svedectvo, v ktorom svedok nevyvovedá o tom čo vlastnými zmyslami vnímal, ale o tom, čo sa dozvedel od inej osoby. Konkrétne ide o svedkov H., V., J. J., J., F., P., P. a Y.. Nepoužiteľnosť týchto svedeckých výpovedí konštatuje aj súd, s čím sa zhoduje. Ďalej bolo v konaní vypočutých 5 svedkov, ktorých svedecké výpovede nemajú relevanciu k veci, preto ich výpovede nemôžu mať žiaden vplyv na hodnotenie skutkového stavu. Ide konkrétne o svedkov D., V., F., R. st. a D.. V konaní tak ostali dvaja svedkovia, konkrétne svedok Y. a svedkyňa P., ktorí súdu popísali, čo vlastnými zmyslami vnímali. Ani jeden z týchto svedkov netvrdil a nemôže tvrdiť, že videl, ako si peniaze

od poškodeného požičiava. Svedok Y. ju videl s poškodeným z okna svojho bytu nachádzajúceho sa v značnej vzdialenosti od bankomatu a svedkyňa P. videla poškodeného s ňou stáť pri bankomate. Je potrebné si uvedomiť, že bola odsúdená za podvod spočívajúci v tom, že si od poškodeného vzala peniaze, ktoré mu následne nevrátila. Ku konštatovaniu takého skutkového stavu nebol vykonaný jediný dôkaz, okrem tvrdenia samotného poškodeného. Žiaden svedok a ani žiaden iný listinný dôkaz nesvedčí o tom, že by došlo k prevzatiu peňazí. Bez takého dôkazu nie je možné konštatovať jej vinu. Opätovne zdôrazňuje, že za takéhoto dôkazného stavu by nárok poškodeného nebolo možné uplatniť ani len v civilnom súdnom konaní, ktoré je menej náročné na dokazovanie ako konanie trestné. Ani len v civilnom súdnom konaní by nemohol poškodený vymôcť od nej sumu 3.700,- eur bez toho, aby predložil čo i len jediný dôkaz, že túto sumu jej odovzdal. Čo sa týka nepriamych dôkazov, jej finančná situácia sama osebe nemôže preukazovať spáchanie trestného činu, navyše v konaní nebolo sporné, že podstatná časť jej príjmu pochádzala zo sprepitného, teda nie z oficiálne priznanej mzdy. Asi ťažko by niekto pracoval v zafajčenej krčme štvrtej cenovej skupiny za 290,- eur mesačne. Čo sa týka tvrdenia o tom, že sa nenašiel dôvod, pre ktorý by si poškodený mohol celú vec vymyslieť, konštatuje, že toto samo osebe nikdy nemôže byť dôkazom preukázania viny. Navyše, poškodený opakovane pred súdom priznal, že konzumuje alkohol takmer každý deň v roku. V rozhodnom období sa nachádzal v krčme od 6. hodiny rannej až do neskorých večerných hodín, pričom si medzitým stihol aj pospať. Súčasne priznal, že v rozhodnom období nadobudol vyšší finančný obnos z titulu dedičstva, ktorý postupne prepíjal v pohostinstve so svojimi kumpánmi, ktorým kupoval alkohol. Tiež bolo preukázané, že jeho manželka nebola s týmto jeho konaním uzročená, dokonca ho niekedy kvôli tomu aj bila. Dôvodom, pre ktorý si mohol celú vec vymyslieť bolo, aby zatajil mŕňanie peňazí na alkohol. Na základe uvedeného má za to, že vykonané dokazovanie nepostačuje na konštatovanie skutkového stavu tak ako ho ustálil súd prvého stupňa a následne na uznanie viny.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podala odvolateľka odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že v procese dokazovania súd zameral svoju činnosť na hodnotenie spojené s preukázaním skutočností súvisiacich s evidenciou samotných pôžičiek medzi poškodeným a obžalovanou a v prípade, pokiaľ by ich existenciu považoval za preukázanú so zameraním na skutočnosť, či nevrátenie pôžičky má charakter občianskoprávneho záväzku alebo či existuje trestnoprávny rozmer z titulu podvodného konania. Z vykonaných dôkazov súd konštatoval, že bolo preukázané, že poškodený bol častým návštevníkom pohostinstva, v ktorom pracovala obžalovaná, kde konzumoval aj alkohol. Bolo preukázané, že medzi obžalovanou a poškodeným neexistoval iba vzťah obsluha a zákazník, aj keď obaja prezentujú vzťah odlišne. Poškodený poukázal na to, že od obžalovanej sa dozvedel, že sa poznal s jej otcom, ktorú skutočnosť napokon aj obžalovaná potvrdzuje. Bolo preukázané, že poškodený bol solventný, čo potvrdzujú svedkovia a manželka, o čom vedela aj obžalovaná, ktorá v rámci svojich tvrdení okrem iného poukazovala na to, že mal vysoké účty, dával peniaze iným, platil účty iným. Rovnako bolo preukázané, že v rozhodnom období poškodený vybral peniaze z bankomatu a pri týchto výberoch ho doprevádzala obžalovaná. Uvedenú skutočnosť okrem poškodeného tvrdí aj svedok Y., svedkyňa P., ako aj samotná obžalovaná, keď uvádzala, že tak urobila vo viacerých prípadoch. Obžalovaná odmietla pôžičky zo strany poškodeného. V súvislosti s týmito výbermi svoju úlohu pri výberoch z bankomatov vysvetľovala tak, že to robila z dôvodu pomoci, keď poškodeného, ktorý bol opitý, iba doprevádzala. Poškodený sám zadal PIN a následne jej povedal sumu spojenú s výberom a ona ju zadala. V tomto smere je potom zaujímavé, že poškodený vedel zadať PIN, na ktorý si mal v opitosti spomenúť, ale už sumu, ktorú chcel vybrať, zadať nevedel. Takéto tvrdenie obžalovanej nepovažoval za logické a presvedčivé. Svedok Y. vo svojej výpovedi tvrdil, že videl z okna bytovky, v ktorej býva, v čase obeda poškodeného s obžalovanou pri bankomate, pričom hneď po aktivite spojené s výberom peňazí ho mala obžalovaná vystísať, vracať sa do pohostinstva. Uvedené tvrdenie svedka nekorešponduje potom s tvrdením obžalovanej, že mala záujem odprevadiť opitého poškodeného, pretože takýto záujem mal potom skončiť po aktivite spojené s výberom peňazí z bankomatu. Obžalovanú zo spáchania trestnej činnosti v celom rozsahu usvedčuje poškodený, ktorý vypovedal o okolnostiach pôžičky, resp. okolnostiach jednotlivých postupných výberov peňazí z bankomatu, ktoré pravidelne odovzdával obžalovanej. Rovnako vypovedal aj o účele pôžičky a spôsobe, akým táto mala byť vrátená. Poškodený vypovedal aj o tom, že peniaze obžalovanej požičal preto, lebo ho presvedčil dôvod pôžičky a to snaha spojená so zabezpečením vlastného bývania, čo považoval za dôležitý dôvod a skutočnosť, že pôžička bude vrátená z poisťky, resp. sporenia tak

ako mu to tvrdila obžalovaná. Z výpovede poškodeného ďalej vyplynulo, že jednotlivé dni výberov finančných prostriedkov z bankomatu si krúžkoval v kalendári. Výpisy z účtu poškodeného svedčia o transakciách spojených s výbermi, ako to vypovedal poškodený, takže tieto peniaze boli realizované v jednom bankomate a to vo výške od 460,- do 600,- eur. Žiadne iné výbery v takýchto sumách nie sú vo výpisoch z účtu zdokumentované. Väčšina výberov je pod sumu 100,- eur a v jednom prípade ide o výber v sume 300,- eur s tým, že ide o peniaze určené pre sestru a v troch prípadoch sú to výbery po 150,- eur. Svedkyňa P. vo svojej výpovedi poukazovala, že videla ako poškodený s obžalovanou vykonávali pri bankomate aktivitu a potvrdzovala, že od poškodeného má vedomosť, že tento požičiaval peniaze obžalovanej. Doplnila, že bola svedkom telefonátu, v ktorom obžalovaná žiadala poškodeného požičať auto na nákup materiálu v Poľsku, pričom obžalovaná v tomto smere tvrdila, že to bol práve poškodený, ktorý jej auto núkal. Aj svedok F. vypovedal, že počul, ako obžalovaná prišla pýtať peniaze od poškodeného. V tomto smere konštatoval súd, že tvrdenia svedkov P. a F. síce neboli vzájomne konzistentné, keď sa rozchádzali v okolnostiach, za ktorých mali registrovať žiadosť obžalovanej adresovanú poškodenému, nič to však nemení na tom, že obaja v podstate potvrdzovali, že obžalovaná kontaktovala poškodeného so zámerom požičať si finančné prostriedky a teda, že v tomto smere ho kontaktovala v záujme určitého profitu. Ostatní vypočítaní svedkovia priame poznatky o pôžičke nemali. O týchto mali vedieť len z rozprávania samotného poškodeného, prípadne o požičaní peňazí nemali vedomosť vôbec. Vyhodnotením dôkazov súd nezistil žiaden logický dôvod, pre ktorý by si poškodený tvrdenie o požičaní peňazí obžalovanej mal vymyslieť, tento vypovedal opakovane po zákonom poučení ako svedok v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a jeho výpoveď bola prakticky konzistentná. Rovnako súd nezistil žiaden logický motív, pre ktorý by mal mať poškodený snahu poškodiť obžalovanej. V tomto smere súd poukazuje aj na podaný znalecký posudok znalcom z odboru psychológie, ktorý sa viaže k psychologickému profilu poškodeného, pričom ako vyplynulo zo záverov posudku znalca v rámci vyšetrenia, neboli zachytené zvýšené tendencie k fabulovaniu či konfabulovaniu, poškodený je menej sebakritický s tendenciou presadzovať sa v sociálnej rovine, ktorá tendencia však nemá vplyv na jeho popis správania obžalovanej. Podľa vyjadrenia znalca interpretuje skutočnosti pomerne verne a primerane. Nepopisuje, resp. nekonfabuluje detaily, ktoré by si nebol schopný vybaviť vzhľadom k alkoholovým opojeniam, v ktorých prevažne k výberom dochádzalo. Bol schopný popísať toho, koho pri výbere videl, koho stretol a pod., čo poukazuje na fakt, že nemal okná. Súd považoval za potrebné aj doplniť, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že finančná situácia obžalovanej nezodpovedala jej tvrdeniam, že peniaze nepotrebovala požičať, pretože dosahovala príjem cca 1.500,- eur mesačne, nakoľko ako vyplýva zo zabezpečenej lustrácie v Sociálnej poisťovni, jej vymeriavací základ v rozhodnom období bol výrazne nižší, zodpovedajúci sume cca 290,- eur mesačne. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že obžalovaná mala aj dlh, na úhradu ktorého bola zaviazaná vo výške 17.600,- eur, ktorý dlh mal súvis s predchádzajúcim odsúdením. Na základe vykonaných dôkazov mal súd za to, že tieto preukazujú dostatočne, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, je trestným činom a spáchala ho obžalovaná. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že samotné pôžičky, ktoré žiadala obžalovaná od poškodeného, a ktoré finančné prostriedky jej boli aj poskytnuté, vylákala klamlivými okolnosťami spojenými s kúpou bytu, prerobením bytu, či nákupom materiálu, ktorý nezodpovedá reálnemu účelu, na ktoré peniaze požičala a v procese vrátenia peňazí klamlivo predstierala, že tieto budú poškodenému poskytnuté zo stavebného sporenia, resp. poistenia, ktoré uzatvorené nemala. V takomto konaní obžalovanej potom súd videl na jej strane podvodný úmysel spojený so zámerom vylákať od poškodeného finančné prostriedky a nevrátiť mu ich.

Po preskúmaní odvolaní napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procese zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu aj vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie v celom rozsahu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení

vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaní skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaná R. R. spáchala skutok, ktorý sa jej obžalobou kladie za vinu.

Uvedené tvrdenie, aj podľa názoru odvolacieho súdu, je možné oprieť predovšetkým o výpoveď svedka poškodeného E. P., ktorý opísal, ako z dôvodu uzatvorenia pohostinstva, do ktorého obvykle chodil, začal navštevovať pohostinstvo Efekt, pričom spoznal sa s obžalovanou, ktorej otca poznal, ona sa na neho namotala ako na človeka, ktorý jej požičiaval peniaze za účelom osamostatnenia sa, kúpy bytu a jeho následnej rekonštrukcie, pričom jej celkovo takto požičal 3.700,- eur v jednotlivých sumách vo výške 400,-, 500,-, 600,- eur a to opakovane tak, že s obžalovanou išiel k bankomatu, kde vybrali peniaze a tieto jej odovzdal s tým, že obžalovaná mu mala peniaze vrátiť, avšak tieto nevrátila, keď ich žiadal, tak mu najprv vravela, že pani v banke peniaze nepripravila a neskôr, že nemá. Jedenkrát keď za ňou prišiel, sa tvárila, že telefonuje, jedenkrát mu povedala, že má zákaz vstupu do krčmy, keď za ňou šiel dozadu, tak ho vysmiala, pričom v čase požičania peňazí mu tvrdila, že tieto vráti zo sporenia, ktoré jej bude končiť.

Uvedená výpoveď je v zhode s výpoveďami svedkov Y. a P., ktorí potvrdili, že obžalovanú videli s poškodeným pri bankomate, pričom svedok Y. potvrdil, že videl, ako poškodený obžalovanej niečo dal.

Rovnako svedok D. potvrdil, že bol s obžalovanou odprevadiť poškodeného domov, i keď najprv si nepamätal, či boli pri bankomate, ale následne si spomenul, že boli pri bankomate, aj keď si nepamätal, čo sa dialo.

Výpoveď svedka poškodeného P. je v súlade aj s výpoveďou svedka V., bývalého priateľa obžalovanej, ktorý potvrdil, že videl poškodeného ako za ňou išiel dozadu, aj keď nevedel, kvôli čomu, až neskôr mu poškodený povedal, že obžalovanej požičal peniaze, o čom sa dozvedel asi 2 týždne po tom, čo sa s obžalovanou rozišli.

Rovnako svedkovia J. a P. (manželka poškodeného) vypočutí na hlavnom pojednávaní, ale aj svedkovia, ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom prečítané, a to H., J., J., P., Y., potvrdili, že z počutia vedia o tom, že poškodený mal obžalovanej nejaké peniaze požičať a táto mu ich nevrátila, pričom väčšina z vypočutých svedkov potvrdila, že má vedomosť o tom, že tieto peniaze mali byť požičané za účelom rekonštrukcie, resp. nákupu materiálu na rekonštrukciu nejakého bytu.

Zároveň svedkyňa P., ako aj svedok F. potvrdili, že keď boli na chate u poškodeného, počuli ako obžalovaná pýtala od poškodeného požičať peniaze ako aj motorové vozidlo, lebo chce ísť na nákup do Poľska, pričom svedkyňa P. to mala počuť, keď bola pri poškodenom, ktorý s obžalovanou telefonoval a svedok F. potvrdil, že obžalovaná prišla za poškodeným na chatu pýtať peniaze a rovnako pýtala požičať auto.

Výpoveď poškodeného je potvrdzovaná aj listinnými dôkazmi a to výpisom z účtu poškodeného vo VÚB banke za rozhodné obdobie, z ktorého vyplývajú jednotlivé výbery vo vyšších sumách tak, ako ich uviedol poškodený vo svojej výpovedi v trestnom konaní.

Krajský súd sa stotožňuje aj s názorom súdu prvého stupňa, že nezistil žiaden logický dôvod, pre ktorý by si poškodený tvrdenia o požičaní peňazí obžalovanej mal vymyslieť. Tento vypovedal po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní ako svedok. Súd nezistil ani žiaden logický motív, pre ktorý by mal poškodený snahu obžalovanej poškodiť, pričom aj zo znaleckého posudku znalkyne J.. J. vyplýva, že aj keď schopnosť vnímať a reprodukovat' prežitú udalosť, z dôvodu, že pri výberoch z bankomatu bol poškodený pod vplyvom nadmerného požitia alkoholu, mohla byť v tom čase oslabená, poškodený vedel opísať okolnosti, ktoré výberom predchádzali, vedel popísať svedkov, ktorých v čase registroval a z psychologického hľadiska má menovaný na tieto časy uchované, aj keď menej detailné, pamäťové stopy. Poškodený bol schopný vyšetrowané skutočnosti pomerne správne vnímať, uchovávať v pamäti a správne reprodukovat'. Skutočnosti interpretuje pomerne verne a primerane, nefabuluje detaily, ktoré by si nebol schopný vybaviť vzhľadom k alkoholickým opojeniam. Dôvod vymýšľania v rámci vyšetrenia nebol zjavný a ani sa nijakým spôsobom nepreukazoval. Neboli u neho zachytené zvýšené tendencie k fabulovaniu či konfabulovaniu, pričom prežitú skutočnosť popisuje verne a primerane.

Zároveň zo spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/5/2015 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 31.05.2015, sp. zn. 4T/5/2015 bola obžalovaná R. uznaná za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, za to že si obdobným spôsobom požíčovala rôzne finančné sumy za účelom údajného prepisu bytu, prerábky bytu, vyplácania robotníkov, kúpu novej kuchynskej linky a pod., čiže uvedeným rozsudkom bola odsúdená za druhovo totožnú trestnú činnosť, kde obdobným spôsobom a za rovnakým účelom vylákala finančné prostriedky od poškodeného A.. H. D., čo rovnako svedčí o skutočnosti, že takéto konanie obžalovanej nie je cudzie.

Na základe uvedených skutočností aj krajský súd mal za to, že obžalovaná svojim konaním tým, že na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnila skutkovú podstatu žalovaného prečinu. Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že správne preto prvostupňový súd konanie obžalovanej posúdil ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovanej zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovanej nezistil poľahčujúce, ani priťažujúce okolnosti.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa správne zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadal aj na osobu obžalovanej. S poukazom na odpis registra trestov obžalovanej, z ktorého vyplýva, že táto má v ňom uvedené tri záznamy, avšak vo všetkých troch prípadoch sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená pre fikciu zahľadania odsúdenia, ako aj na výpis z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z ktorého vyplýva, že obžalovaná bola jedenkrát postihnutá za priestupok na úseku cestnej premávky, aj krajský súd považuje trest uložený obžalovanej vo výmere 14 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov za trest primeraný vzhľadom na osobu páchatelky, jej pomery a možnosti jej nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Za rovnako správny a zákonný odvolací súd považuje aj výrok o priznaní nároku na náhradu škody poškodenému E. P. vo výške 3.700,- eur z dôvodu, že poškodený si nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas v zmysle § 46 ods. 3 Tr. poriadku, pričom výška škody bola preukázaná nielen výpoveďou poškodeného, ale aj listinnými dôkazmi a to výpisom z účtu VÚB banky poškodeného, s tým, že výška škody je aj súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bola obžalovaná uznaná za vinnú.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej poukazujúcej na to, že výpovede 9 svedkov sú procesne nepoužiteľné, nakoľko ide iba o svedectvo o veci, o ktorej sa dozvedeli od inej osoby, krajský súd udáva, že nie je možné konštatovať neprocesnosť, resp. procesnú nepoužiteľnosť týchto dôkazov, nakoľko svedkovia vypovedali to, čo vlastnými zmyslami vnímali od inej osoby, konkrétne od poškodeného, ale tieto výpovede je potrebné vyhodnocovať v kontexte ostatných vykonaných dôkazov, pričom výpovede svedkov, ktorí mali o skutku vedieť len z počutia a to prevažne od poškodeného sú v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi, tak ako na to krajský súd poukázal vyššie.

Vo vzťahu k skutočnosti, že finančná situácia obžalovanej nemôže samá osebe preukazovať spáchanie trestného činu, krajský súd udáva, že s uvedenou odvolacou námietkou súhlasí, avšak v danom prípade nejde o jediný dôkaz, ktorý má preukazovať spáchanie trestného činu obžalovanej, ale rovnako tento je potrebné vyhodnotiť v kontexte už vykonaného dokazovania a aj uvedená skutočnosť dokrešľuje skutok tak, ako to uzatvoril súd prvého stupňa.

Vo vzťahu k odvolacej námietke, že poškodený konzumuje alkohol takmer každý deň, nachádzal sa v rozhodnom období v krčme od 6 hodiny ránej do neskorých večerných hodín, pričom si tam stihol aj pospať a manželka nebola s jeho konaním uzrovená, preto si mohol celú vec vymyslieť, aby zatajil mŕňanie peňazí, krajský súd udáva, že z vykonaného dokazovania, najmä výsluchu svedkyne P. vyplýva, že vedela o nadmernom požívaní alkoholických nápojov poškodeným, teda jej manželom, keď sama uviedla, že manžel chodil do krčmy aj každý deň, raz prišiel opitý viac, raz menej, stalo sa aj, že ho museli domov odprevadiť, čiže je zrejme, že poškodený pred manželkou netajil mŕňanie peňazí na alkohol, pričom k vierohodnosti poškodeného v kontexte ostatných svedeckých výpovedí a znaleckého posudku znalkyne J.. J. z odvetvia psychológie sa krajský súd už vyjadril.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.